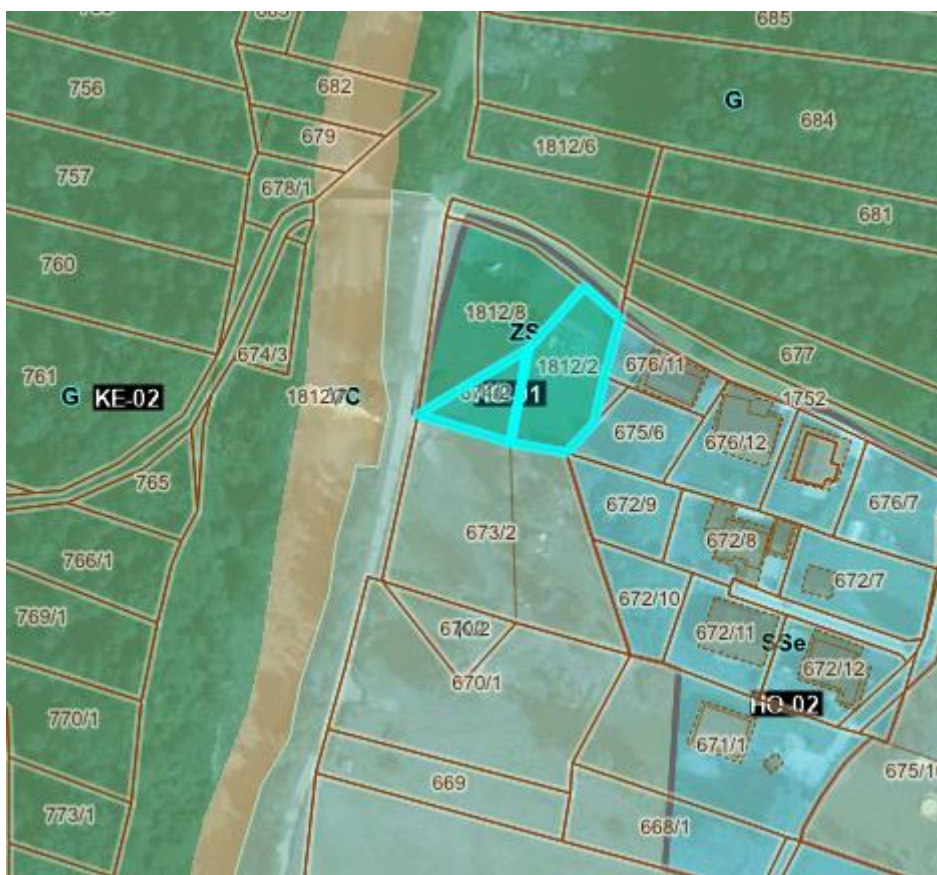

PRILOGA 1

Zemljišče parc. št. 1812/2, k.o. 2106 – Visoko je bilo na podlagi odločbe in sklepa vpisano kot lastnina občine Šenčur, vendar smo na podlagi stališča Direkcije za vode primorani zemljišče vrniti nazaj in ga bomo morali odkupiti. Ali Direkcija za vode RS ima zakonito pravico zahtevati zemljišče, smo prosili za mnenje odvetniško družbo, v izogib nepotrebnim sodnim stroškom:

V skladu s 1. odstavkom 182. člena Zakona o vodah (ZV-1) zemljišča, ki so na dan uveljavitve tega zakona (tj. dne 10.08.2002) vpisana v zemljiško knjigo kot vodna zemljišča, voda, vodotok, jezero, reka, potok in podobno, in so javno dobro, splošno ljudsko premoženje, družbena last ali imajo na njih pravne osebe pravico uporabe, preidejo z dnem uveljavitve tega zakona v last Republike Slovenije.

V skladu s 141. členom Zakona o zemljiški knjigi (ZZK), ki se na podlagi 247. člena ZZK-1 uporablja tudi po uveljavitvi slednjega zakona, se nepremičnine, ki so vpisane v seznamih kot javno dobro, se po uradni dolžnosti prenesejo v vložke glavne knjige in vknjižijo kot javno dobro.

Za pridobitev lastninske pravice RS na podlagi navedene določbe ZV-1 ob njegovi uveljavitvi sta torej morali biti hkrati izpolnjeni dve predpostavki:

1. zemljišče je moralo biti na dan uveljavitve zakona v ZK vpisano kot vodno zemljišče, voda, vodotok, jezero, reka, potok in podobno
2. zemljišče je moralo biti na dan uveljavitve zakona javno dobro, splošno ljudsko premoženje, družbena last.

V zemljiški knjigi, kot to izhaja iz skenograma fizične ZK, je bila nepremičnina parc. št. 1812, k.o. 2106 Visoko vpisana kot reka. Javno dobro v fizični ZK po razpoložljivih podatkih ni bilo zaznamovano.

Iz elektronskega zgodovinskega izpisa iz ZK za to nepremičnino, izhaja, da je bilo javno dobro pri tej nepremičnini zaznamovano na podlagi 141. člena ZK iz razloga prepisa podatkov iz centralne baze zemljiškega katastra z dne 27.12.1999, v katerem je bilo pri tej nepremičnini očitno zaznamovano javno dobro.

Iz navedenega izhaja, da je bila nepremičnina parc. št. 1812, k.o. 2106 Visoko na dan uveljavitve ZV-1, dne 10.08.2002 v ZK že vpisana kot reka, v zemljiškem katastru pa zaznamovana kot javno dobro, ni bila pa zaznamba javnega dobra še vpisana v ZK.

1. odstavek 182. člena ZV-1 le za pogoj iz zgoraj navedene 1. točke izrecno določa, da mora biti izpolnjevanje tega pogoja razvidno iz zemljiške knjige. Zakon namreč izrecno določa, da mora biti zemljišče v ZK vpisano kot npr. reka, ne določa pa izrecno, da bi moralo biti zemljišče v ZK vpisano tudi kot javno dobro, splošno ljudsko premoženje, družbena last.

Zakon tako določa le, da mora zemljišče ob uveljavitvi zakona biti ena izmed navedenih kategorij iz pogoja iz zgoraj navedene 2. točke, ni pa potrebno, da je to kakorkoli zaznamovano v ZK.

V skladu s tem tudi sodna praksa (prim. UPRS sodba III U 249/2014) zavzela stališče, da je vpis lastninske pravice v korist RS na podlagi 182. člena ZV-1 le deklaratornega značaja in da je RS lastnica zemljišč iz 1. odstavka 182. člena ZV-1 tudi v primeru, če ta zemljišča sploh niso vpisana v zemljiško knjigo.

Na podlagi navedenih dejstev menimo, da je na podlagi dejstva, da je bilo glede na podlago za vpis javnega dobra pri nepremičnini v ZK, javno dobro pri tej nepremičnini zaznamovano v katastru že v letu 1999, izpolnjen tudi zgoraj navedeni drugi pogoj za pridobitev lastninske pravice RS na nepremičnini z uveljavitvijo ZV-1.

V skladu s tem menimo, da je stališče Direkcije RS za vode pravilno in je RS z uveljavitvijo ZV-1 na podlagi zakona postala lastnica nepremičnine parc. št. 1812, k.o. 2106 Visoko, ob njeni parcelaciji pa nato lastnica vseh na podlagi parcelacije nastalih nepremičnin, vključno s parc. št. 1812/2, k.o. 2106 Visoko.